

функцій. Період посткризового відновлення формує специфічні вимоги, які обумовлюють необхідність реформування усіх складових бюджетної політики, насамперед, механізмів її формування та реалізації. Реформування її складових потребує певного часу та узгодженого механізму дій усіх його суб'єктів. Формування ефективного механізму надання міжбюджетних трансфертів є однією з умов успішного розвитку та забезпечення прогресивних змін. Світова практика доводить, що найефективнішими стали ті реформи, у яких був чітко узгоджений взаємозв'язок цілей та завдань державної політики, їх системність та прозорість.

Література:

1. Вінницька О.А. Вплив міжбюджетних трансфертів на дохідну частину місцевих бюджетів / О.А. Вінницька // Науковий вісник Херсонського державного університету. – 2015. – Вип. 14, Ч. 1. – С. 139–142.
2. Бюджетний кодекс України (Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2010, №50–51 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?nreg=2456-17>.
3. Звіти про виконання місцевих бюджетів України у 2012–2015 рр. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://treasury.gov.ua/>
4. Пріоритети реформування та напрями перспективного розвитку міжбюджетних відносин в умовах бюджетної децентралізації в Україні: аналітична доповідь. – К.: НІСД, 2015. – 92 с.

Килиух Оксана

Студентка групи ФУДзм-21

Науковий керівник – к.е.н., доцент Коваль С.Л.

РЕЗЕРВИ ЗРОСТАННЯ ДОХОДІВ ДЕРЖАВНОГО БЮДЖЕТУ УКРАЇНИ

В умовах розбудови ринкової економіки якість виконання державою своїх конституційних функцій та її фінансові можливості залежать від величини бюджету. З метою мобілізації необхідних бюджетних ресурсів держава змушена організовувати розподільчі процеси таким чином, щоб забезпечити надходження до бюджету у терміни та обсяги, потрібні для повноцінної реалізації відповідних повноважень. Тому на кожному етапі розвитку країни актуальними були, є і будуть питання наповнення дохідної частини бюджету, пошуку додаткових резервів їх зростання та оптимізації джерел формування.

Податкові надходження забезпечують виконання державою своїх функцій, пов'язані з оздоровленням фінансово-кредитних відносин,

значною мірою забезпечують формування дохідної частини бюджету. Разом з тим, податки не повинні чинити негативний вплив на економічну активність підприємств. Саме тому, удосконалення системи оподаткування є одним із найголовніших завдань держави.

Неможливо розв'язати проблеми наповнення державного бюджету лише вдосконалюючи чинні правові акти із питань оподаткування. Необхідно удосконалювати фінансові відносини шляхом здійснення макроекономічних перетворень, у тому числі у сфері оподаткування. Саме тому, удосконалення податкової системи має бути спрямоване на зміну структури і принципів розподілу валового внутрішнього продукту між господарюючими суб'єктами і державою.

Проблему побудови ефективної податкової системи як одну з найбільш актуальних, не можливо вирішити без удосконалення податкового законодавства. Податковим кодексом України запроваджено нове податкове законодавство, спрямоване на врегулювання податкових відносин, визначено принципи побудови податкової системи, перелік податків та зборів, які підлягають сплаті до бюджетів всіх рівнів, визначено методику їх обчислення, ставки оподаткування, правовий стан платників податків, порядок адміністрування податків, а також порядок та умови застосування фінансових санкцій до платників податків за порушення податкового законодавства. Одним з головних завдань податкової реформи було підвищення фіскальної ефективності податкових надходжень, а метою – ліквідація дефіциту бюджету.

Податковий кодекс України певною мірою усунув недоліки податкового законодавства та ліквідував багато відомих схем ухилення від оподаткування, але основні причини ухилення не були ліквідовані. До того часу, поки мінімізація податків буде економічно вигідна суб'єктам бізнесу, доти негативні тенденції, які є основою корупції, тіньової економіки і податкового шахрайства, будуть поглиблюватися.

Тінізація економіки України в умовах фінансово-економічної кризи набула тотального характеру і оцінюється Міністерством економічного розвитку і торгівлі України в обсязі 40% до ВВП, який становить реальну загрозу національній безпеці держави [1].

Упродовж останніх років поширеними стали факти ухилення від сплати податків, які раніше мали разовий характер. Протягом I півріччя 2016 р. Державною фіскальною службою України та її територіальними органами проведено активну роботу щодо виявлення суб'єктів мінімізації податкових зобов'язань, які формували фіктивний податковий кредит та надавали його платникам податків реального сектору економіки. Зокрема, в у січні–червні 2016 р. підрозділами податкового та митного аудиту Державної фіскальної служби України проведено понад 9,2 тис. перевірок суб'єктів господарювання (у тому числі 1510 планових та понад 7,7 тис.

позапланових перевірок), за результатами яких сума донарахованих грошових зобов'язань, що підлягає погашенню, становить понад 3,1 млрд. грн. [1].

Органами досудового розслідування ДФС упродовж I півріччя 2016 р. розпочато 4092 кримінальних проваджень, у яких закінчено досудове розслідування, направлено до суду 437 кримінальні провадження стосовно 479 осіб. Забезпечено відшкодування збитків за закінченими кримінальними провадженнями на суму більше 423,8 млн. грн. [1].

Враховуючи розмах тіньової економіки в Україні, необхідно внести зміни та доповнення у законодавство України, які обмежать тіньовий сектор, зменшать його обсяг і, відповідно, збільшать дохідну частину бюджету. Значні обсяги тіньової економіки викликані корупцією в органах влади, низькою кваліфікацією менеджменту підприємств.

На нашу, з метою зниження обсягів тіньової економіки необхідно здійснити наступні заходи:

- посилити відповідальність за податкові злочини (підвищити розміри штрафів аж до конфіскації майна);

- створити прозору, просту для платників податків та ефективну, з погляду наповнення бюджету, податкову модель, за якої ухилятися від податків стане не вигідно, тобто витрати по здійсненню податкових махінацій та ризик бути викритим і покараним, не покриватимуться відповідною грошовою компенсацією.

На сучасному етапі Україні необхідна нова модель оподаткування, при якій тіньовий сектор буде сплачувати податки з доходів – незалежно від того, як, коли і де їх було отримано. Податкова система має бути переорієнтована із оподаткування доходів за місцем їх отримання на оподаткування за місцем їх використання. Іншими словами, необхідно розробити таку систему оподаткування, яка зробить доходи всіх суб'єктів прозорими. У таких умовах тіньова економіка зникне як економічне явище і трансформується на додаткову базу оподаткування, оскільки нова система оподаткування передбачатиме облік всіх грошових коштів у момент їх використання на споживання товарів, послуг і робіт. Така система повинна забезпечити звільнення системи оподаткування від адміністративного тиску на процес формування податкових надходжень, діяти за принципами самоорганізації, що притаманне внутрішній сутності самої податкової системи.

Проблеми з формування дохідної частини бюджету та зростаючий рівень тінізації економіки змусили уряд переглянути орієнтири податкової політики і визнати необхідність зниження податкового навантаження. Проте, дану проблему не можливо вирішити за короткий термін часу.

Література:

1. Тенденції тіньової економіки України за I півріччя 2016 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.me.gov.ua/Documents/List?lang=uk-UA&id=e384c5a7-6533-4ab6-b56f-50e5243eb15a&tag=TendantsiiTinovoiEkonomiki>.

Корнелюк Володимир

Студент групи ФУДзм-21

Науковий керівник – к.е.н., доцент Русін В.М.

ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД КАЗНАЧЕЙСЬКОГО ОБСЛУГОВУВАННЯ БЮДЖЕТУ ЗА ДОХОДАМИ

На кожному етапі розвитку суспільства важливо забезпечити створення такої системи виконання бюджету, яка би дозволяла контролювати відповідність державних доходів і видатків прийнятому закону про бюджет на поточний бюджетний період та забезпечувати рівномірний розподіл бюджетних коштів. Принципи мобілізації грошових коштів, структура доходів і видатків бюджетів значною мірою залежать від форм і методів господарювання та соціально-економічних завдань, що вирішуються суспільством. У світовій практиці залежно від історичних і національних особливостей організації державного устрою та фінансової системи використовують банківську, казначейську або змішану системи касового виконання бюджетів [1].

Термін «казна» і «казначейство» мають різні тлумачення в різних країнах. Це пояснюється еволюцією казни як суспільного фінансового інституту. Функції казначейства різних країн змінювались з часом і з урахуванням регіональних особливостей практики їх діяльності: до функцій казни додавались нові завдання або виключалися деякі обов'язки.

Наявність окремого уповноваженого органу в системі виконавчої влади держави, який мав відповідати за розробку та здійснення державної фінансової політики, є закономірністю для всіх епох та всіх країн.

Структура і роль казначейства в окремих країнах визначаються історичними і культурними факторами, а також економічною ситуацією та розподілом повноважень між різними державними установами. Так, сучасна практика свідчить, що існують казначейства із широкими функціями, які несуть відповідальність за розроблення і проведення державної економічної та фінансової політики. До цієї групи належать казначейства США, Великобританії, Франції та інші.

У США до органів управління фінансами належить, насамперед, Міністерство фінансів (Казначейство). Воно є представником уряду, розробляє фінансову і податкову політику, здійснює емісію грошових